

Prisikėlimo viltis

***Pagrindinė eilutė: „Dabar Kristus prisikėlė iš numirusių ir tapo pirmagimis iš tų, kurie užmigo.“
1 Korintiečiams 15:20***

***Išrinkti Šventojo Rašto fragmentai:
1 Korintiečiams 15:12-28***

Jeigu yra pirmieji vaisiai, turi būti ir „vėlesnieji vaisiai“. Logika yra akivaizdi. Apaštalo Pauliaus samprotavimai apie prisikėlimą yra įtikinami ir sudaro tvirtą teologinį mūsų krikščioniškojo tikėjimo pagrindą.

Kristus prisikėlė iš mirusiųjų – ne alegorine prasme. Jis tiesiogine prasme prisikėlė iš mirusiųjų. Jis pats liudijo: „Aš esu Tas, kuris gyvena, ir buvau miręs, ir štai, aš gyvas per amžius.“ (Apreiškimo 1:18). Kadangi Jis gyvena, mūsų viltis dėl gyvenimo po mirties nėra trumpalaikė, bet reali. Kaip tikrai visi mūsų protėviai mirė Adome, taip tikrai visi bus prikelti Kristuje. „Nes kaip Adome visi miršta, taip ir Kristuje visi bus prikelti.“ 1 Korintiečiams 15:22

Paulius korintiečiams skelbė žinią, kuri atitiko jo ankstesnį mokymą šia tema. Atėnų Areopage jis pasakė vieną iš įsimintiniausių pamokslių, užrašytų Šventajame Rašte. Kalbėdamas apie prisikėlimą, Paulius paskelbė, kad Dievas „nustatė dieną, kurią teisiai teis visą pasaulį per Žmogų, kurį Jis paskyrė. Jis visiems tai užtikrino, prikeldamas Jį iš mirusiųjų“ (Kai jie išgirdo apie mirusiųjų prisikėlimą, vieni iš jų tyčiojosi, o kiti sakė: „Mes dar kartą išklausysime tave

šiuo klausimu“ (Apaštalų darbai 17:31, 32). Jėzaus prisikėlimas suteikia užtikrinimą, kad visiems bus suteikta galimybė turėti amžinąjį gyvenimą. Dievas „prikėlė iš mirusiųjų mūsų Viešpatį Jėzų, kuris buvo atiduotas dėl mūsų nusikaltimų ir prikeltas dėl mūsų išsteisinimo“ (Romiečiams 4:24, 25). Jėzaus prisikėlimas iš mirusiųjų yra mūsų išsteisinimo pagrindas. Tai yra mūsų vilties dėl gyvenimo po mirties pamatas.

Keista, bet kai kurie broliai Korinto bažnyčioje skelbė šokiruojantį teiginį. „Jei gi skelbiama, kad Kristus prisikėlė iš mirusiųjų, kaipgi kai kurie iš jūsų sako, kad nėra mirusiųjų prisikėlimo?“ (1 Korintiečiams 15:12). Kaip galėjo būti, kad krikščionys neigė prisikėlimo doktriną? Ar jie buvo neišsilavinę? Mes manome, kad ne. Korinto prisikėlimo neigėjai greičiausiai buvo aukštą išsilavinimą turintys sadukiejai, atsivertę į krikščionybę. Jų sekta turėjo savitą sampratą, kad prisikėlimo nėra!

Paulius pasinaudojo šiuo faktu savo naudai, gindamasis nuo žydų persekiojimo. „Paulius, supratęs, kad viena dalis yra sadukiejai, o kita – fariziejai, sušuko taryboje: „Vyrai ir broliai, aš esu fariziejus, fariziejaus sūnus; dėl vilties ir mirusiųjų prisikėlimo aš esu teisiamas! Kai jis tai pasakė, tarp fariziejų ir sadukiejų kilo nesutarimas, ir susirinkimas susiskaldė. Sadukiejai sako, kad nėra prisikėlimo, nėra nei angelų, nei dvasių, o fariziejai tiki ir vienu, ir kitu.“ Apaštalų darbai 23:6-8

Apaštalų knygoje rašoma, kad „Dievo žodis sklido, ir Jeruzalėje labai padaugėjo mokinių, o daugelis kunigų [kurie daugiausia buvo sadukiejai – žr. Apaštalų darbų 5:17] atsivertė į tikėjimą.“ (Apaštalų darbai 6:7). Pauliaus įtikinami argumentai buvo labai svarbūs siekiant paneigti sadukiejų klaidingą supratimą. Mes

dėkojame Dievui už aiškesnį supratimą apie Kristaus atperkamąjį darbą ir prisikėlimo viltį.